

Trælles Mangel paa Borgerrettigheder forlængst forsvunden, er det dertil svarende Sind, det Sind, der ikke forstaaer, hvilke Pligter Borgerrettigheder paalægge, ikke forsvundet, og for det Sind er det ærede Medlem, trods sin Paastand om at være moderne, en fuldgyldig Repræsentant, og alle dem, der følge ham, lige saa.

Det er min Livsanskuelse, som jeg vil benytte Lejligheden til ogsaa at fremsætte, da andre have bekendt deres her i Tinget. Det kan godt være, at det, jeg siger, ikke kan benyttes som en egentlig Bebrejdelse, thi det kan godt være, at det ærede Medlem ikke kan gøre for det. Det er jo en ganske udbredt Anskuelse ogsaa mellem de Folk, der høre til hans Retning; at Hang til Forbrydelser og forskellige abnorme Tendenser kan Folk ikke gøre for, de ligge skjulte i deres Hjerne, det ere de fødte med, og man skal ikke straffe dem og ikke gøre dem Fortræd, men behandle dem varsomt, give dem god Mad og pleje dem i Stedet for at gøre dem ondt. Det kan ogsaa godt være, at det ærede Medlem ikke kan gøre for det. Det er meget muligt, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller ere ægte Descendenter, Linie for Linie, fra den Fortidens Underklasse, der hed noget andet. Men ikke desto mindre er det min bestemte Overbevisning, at det ærede Medlem gør vel i at se tilbage til den Tid, gør vel i at læse om, hvad man tænkte i den Tid, i den Underklasse, som man kaldte Trællene. Han vil der finde sit udtrykte Billede og den Anskuelses udtrykte Billede, som han gentager her. Jeg vil sige, det danske Folk kommer ikke nogen Sinde til at være det, vi skulde være som frit Folk, før vi, da vi jo forlængst have rystet Trælles forfatningsmæssige Stilling af os, ogsaa faa arrystet de deraf følgende og dermed sammenhængende indre Tendenser, som ere erhvervede fra Forhold, der vare ganske anderledes end de nuværende, og før vi lære at forstaa, at vi først og fremmest have Pligter overfor Land og Samfund, hvis man skal være værdig til at have nogle Rettigheder.

Da vi nu have begyndt at bekende Livsanskuelser, har jeg ogsaa søgt at fremsætte min. Men det ærede Medlem vil forstaa, at naar han taler om sine moderne Anskuelser og kræver Respekt for dem, kan jeg just ikke nære Respekt for disse Anskuelser, men jeg vil nødig, da jeg maaske ellers let kan blive standset af Formanden, udtale, hvilken Følelse de indgyde mig.

Formanden: For at forebygge Misforstaaelser maa jeg oplyse, at naar den ærede Taler bemærkede, at han fik Ordet for en kort Bemærkning, er det for saa vidt ikke rigtigt. (Wulff: Jeg sagde, at jeg oprindeligt fik Ordet for en kort Bemærkning). Det ærede Medlem frafaldt Ordet for en kort Bemærkning og lod sig derefter indtegne som Taler.

Meyer: Det ærede Medlem, der sidst talte (Wulff), skulde være lidt forsigtig med at tale om Trælle. Hvis man skal undersøge, hvorfra den Trældom stammer, under hvilken Arbejderklassen har levet, den Arbejderklasse, for hvilken det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og jeg føle os som de nærmeste Repræsentanter — det gælder i alt Fald med Hensyn til den organiserede Arbejderklasse —, vil man vide, at denne Trældom stammer fra det System, som er opretholdt af det ærede Medlem og hans Meningsfæller, og naar man er kommen ud af denne Trælletilstand, skyldes det ikke det Parti, det ærede Medlem tilhører, men netop det Parti, vi tilhøre, fordi vi have søgt at organisere Arbejderne om en Kamp, der skulde løfte dem op over Trældommen og give dem Menneskeværd. Jeg føler mig foranlediget til at protestere mod denne Henvisning til gamle Vaner og Forhold, som det ærede Medlem mente at kunne regne med, naar han tænkte sig, at vi paa Grund af vor Modstand overfor Militærvæsenet f. Eks. manglede Samfundsfølelse og Fædrelandskærlighed. Jeg tror snarere, det er det ærede Medlem, som nu lever for meget paa Fortidens Rester. Der er heldigvis i vore Dage Tanker og Idealer, som række videre end til dette, at Folkene behøve at leve i indbyrdes Uenighed, baade hvor det drejer sig om Folkenes Skæbne indenfor Grænserne og Folkeslagenes Forhold til hverandre. Jeg tror, der er en Idealitet her, som det ærede Medlem endnu ikke har lært at forstaa, den nemlig, at Folkeslagene have indset baade Nødvendigheden af at leve under fredelige Forhold, og at Midlerne til, at dette kan naas, ere at befri sig for det Herredømme, til hvilket det ærede Medlem har svoret, Kapitalismen, Overklassens Herredømme over Arbejdet og Arbejderne.

Jeg føler mig foranlediget til at fremsætte disse Bemærkninger, fordi det synes mig, at de Bebrejdelser, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds